

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Jana Kratochvíla a JUDr. Jaroslava Vlašína ve věci navrhovatelky: Š. Ž., zastoupená advokátem Mgr. Davidem Černým, sídlem Horní nám. 7, Olomouc, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ing. F. Č., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce - mimořádného opatření ze dne 30. 7. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-22/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy odpůrce ze dne 30. 7. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-22/MIN/KAN, **b y l o** v čl. I. bodu 2 písm. b) ve vztahu k soláriím **v rozporu se zákonem.**
- II. Ve zbytku **s e** návrh **o d m í t á .**
- III. Odpůrce **j e p o v i n e n** zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení ve výši **17 342 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Davida Černého, advokáta.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené mimořádné opatření

[1] Navrhovatelka se návrhem domáhala zrušení v záhlaví uvedeného mimořádného opatření odpůrce. Mimořádné opatření stanovilo podmínky poskytování některých služeb a provozování určitých aktivit s ohledem na probíhající pandemii nemoci COVID-19.

[2] Navrhovatelka svůj návrh směřovala vůči celému mimořádnému opatření. Ohledně své aktivní procesní legitimace však uvedla, že se týká jen čl. I. bodu 2 a bodu 16 mimořádného opatření. Tyto body zněly:

2. podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 94/2021 Sb., jde-li o provoz holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, solárií, kosmetických, masérských a obdobných regeneračních nebo rekondičních služeb a provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže,

a) nařizuje provozovateli, vedle dodržení podmínek uvedených v bodu I/1, zajistit mezi místy, kde jsou zákazníkům poskytovány služby (např. křesla v holičství a kadeřnictví), vzdálenost alespoň 1,5 metru,

b) zakazuje zákazníkovi využít uvedené služby, pokud vykazuje klinické příznaky onemocnění covid-19 anebo, s výjimkou dětí do dovršení 6 let věku, nesplňuje podmínky stanovené v bodu I/16; provozovateli se nařizuje u zákazníka před zahájením poskytování služby splnění podmínek podle bodu I/16 kontrolovat a zákazníkovi se nařizuje mu splnění podmínek podle bodu I/16 prokázat; v případě, že zákazník splnění podmínek podle bodu I/16 neprokáže, zakazuje se provozovateli takovému zákazníkovi službu poskytnout,

16. stanovují následující podmínky pro vstup osob do některých vnitřních a venkovních prostor nebo pro účast na hromadných akcích nebo jiných činnostech, je-li to vyžadováno tímto mimořádným opatřením:

a) osoba absolvovala nejdéle před 7 dny RT-PCR vyšetření na přítomnost viru SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, nebo

b) osoba absolvovala nejdéle před 72 hodinami POC test na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, nebo

c) osoba byla očkovaná proti onemocnění covid-19 a doloží národním certifikátem o provedeném očkování nebo národním certifikátem o dokončeném očkování, že u očkování uplynulo:

i) od aplikace druhé dávky očkovací látky v případě dvoudávkového schématu podle souhrnu údajů o léčivém přípravku (dále jen „SPC“) nejméně 14 dní, nebo

ii) od aplikace dávky očkovací látky v případě jednodávkového schématu podle SPC nejméně 14 dní;

za národní certifikát o provedeném očkování se považuje písemné potvrzení vydané v úředním jazyce členského státu Evropské unie nebo v anglickém jazyce oprávněným subjektem působícím v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie, jehož vzor je zveřejněn v seznamu uznaných národních certifikátů na internetových stránkách Ministerstva zdravotnictví České republiky, které obsahuje údaje

pokračování

o očkované osobě, podanému typu vakcíny, datu podání vakcíny a identifikaci subjektu, který potvrzení vydal; za národní certifikát o provedeném očkování se dále považuje certifikát o očkování vydávaný podle nařízení Evropské unie o digitálním certifikátu EU COVID; za národní certifikát o dokončeném očkování se považuje písemné potvrzení vydané alespoň v anglickém jazyce oprávněným subjektem působícím v třetí zemi občanovi ČR nebo občanovi Evropské unie s vydaným potvrzením k přechodnému pobytu nebo povolením k trvalému pobytu Českou republikou o tom, že očkování látkou schválenou Evropskou lékovou agenturou bylo plně dokončeno, a jeho vzor je zveřejněn v seznamu uznaných národních certifikátů na internetových stránkách Ministerstva zdravotnictví České republiky; písemné potvrzení musí obsahovat údaje o očkované osobě, podanému typu vakcíny, datu podání vakcíny, identifikaci subjektu, který potvrzení vydal, a tyto údaje musí být možné ověřit dálkovým přístupem přímo z písemného potvrzení; nebo

d) osoba prodělala laboratorně potvrzené onemocnění covid-19, uplynula u ní doba izolace podle platného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví a od prvního pozitivního POC antigenního testu na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 nebo RT-PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 neuplynulo více než 180 dní, nebo

e) osoba na místě podstoupí preventivní antigenní test na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2, který je určen pro sebetestování nebo povolený Ministerstvem zdravotnictví k použití laickou osobou, s negativním výsledkem, nebo

f) osoba ve škole nebo školském zařízení absolvovala podle jiného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví nejdéle před 72 hodinami test na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2, který je určen pro sebetestování nebo povolený Ministerstvem zdravotnictví k použití laickou osobou, s negativním výsledkem, tato skutečnost se dokládá čestným prohlášením, resp. Čestným prohlášením zákonného zástupce osoby nebo potvrzením školy.

II. Podstatný obsah návrhu, vyjádření odpůrce a replika navrhovatelky

[3] Navrhovatelka je provozovatelkou solária. Ke své aktivní procesní legitimaci uvádí, že mimořádné opatření zasahuje do jejího práva na svobodu podnikání, neboť provoz solária nepřípustně omezuje.

[4] Navrhovatelka především namítá, že mimořádné opatření je nedostatečně odůvodněné, co se týče přiměřenosti zásahu do práv provozovatelů solárií.

[5] Navrhovatelka dále poukazuje na nepřiměřenost opatření ve vztahu k provozu solárií. U provozu solária nedochází k bezprostřednímu kontaktu personálu se zákazníkem, s výjimkou provedení úhrady ceny za poskytnuté služby. Solárium je odvětráváno a po každém použití dezinfikováno. Skutečnost, že pro provoz solárií jsou stanoveny přísnější podmínky než pro maloobchodní prodej, považuje za diskriminační.

[6] Odpůrce ve vyjádření k návrhu zdůraznil, že je vrcholným orgánem veřejného zdraví a orgány veřejné moci si činí odborný úsudek primárně samy. Epidemie onemocnění

COVID-19 je nová a bezprecedentní a poznatky o ní se dynamicky vyvíjí. Proto nejsou k dispozici informace a podklady běžně dostupné pro provedení správního uvážení. Odpůrce činí všechna opatření zásadně na základě dostupných znalostí k okamžiku vydání opatření, při vědomí, že tyto znalosti nejsou dostatečné a přesné a že není možné čekat na to, až bude prokázáno a jednoznačně doloženo, zda je zvažované opatření lepší než jiné. Při přijímání opatření preferuje ochranu života a zdraví osob při současné snaze o co nejmenší omezení chodu společnosti. Princip proporcionality provádí tak, že zhodnotí současný stav šíření onemocnění COVID-19 na území Česka.

[7] Ve vztahu přímo k solárium odpůrce uvedl, že klienti mají minimálně společnou převlékárnu a existují epidemiologická rizika spočívající v manipulaci s prádlem, sprchování a kontakt s obsluhou. Odpůrce rovněž zpochybňuje, že by docházelo k dezinfekci solária po každém použití.

[8] Navrhovatelka v replice uvádí, že kontakt mezi klienty je v soláriu vyloučen. Společná převlékárna neexistuje. Klient solária se nachází ve stavebně odděleném prostoru určeném pro jednu osobu. Sprcha neexistuje, neboť po použití solária se zákazník nesmí cca dvě hodiny sprchovat z důvodu zachování ochranného filmu pokožky. Solárium je ovládáno na dálku. K jeho dezinfekci dochází po každém použití, jak vyplývá z § 21 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o veřejném zdraví a provozního řádu navrhovatelky.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[9] Na výzvu NSS se jako osoba zúčastněná na řízení přihlásil Ing. F. Č. Jako vyjádření k návrhu navrhovatelky Ing. Č. soudu zaslal své podání, označené převážně jako „Protěžování očkování“, a to v několika postupně „aktualizovaných verzích“. Svým vyjádřením se osoba zúčastněná na řízení nevyjadřuje přímo k projednávanému návrhu, ale předkládá vlastní důvody, proč by mělo být mimořádné opatření zrušeno či vyslovena jeho nezákonnost, jež se s návrhem navrhovatelky míjejí. Z tohoto důvodu však v tomto řízení NSS neshledal, že by bylo možné se obsahem vyjádření osoby zúčastněné na řízení zabývat (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2021, č. j. 9 Ao 22/2021 - 75, body 6 až 8, který obsahuje pro tento postup bližší zdůvodnění). K namítaným důvodům nezákonnosti se NSS vyjádří v řízení, které vede o návrhu osoby zúčastněné na řízení (sp. zn. 3 Ao 23/2021).

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Mimořádné opatření bylo zrušeno mimořádným opatřením ze dne 26. 8. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN. Zrušení napadeného mimořádného opatření není překážkou rozhodnutí ve věci, a to s ohledem na § 13 odst. 4 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 (dále „pandemický zákon“).

[11] Nejvyšší správní soud napadenou část mimořádného opatření přezkoumal podle § 13 pandemického zákona, ve spojení s § 101a až 101d soudního řádu správního.

[12] O věci Nejvyšší správní soud rozhodl bez nařízení ústního jednání. Odpůrce s tímto postupem výslovně souhlasil. Navrhovatelka se ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřila, zda požaduje jednání, přestože byla řádně poučena, že v takovém případě se má za to,

pokračování

že souhlasí s projednáním věci bez jednání. Jednání nebylo třeba nařídít ani za účelem provádění dokazování, protože při přezkumu mimořádného opatření vycházel soud pouze z něj a z jeho odůvodnění.

IV. a) Aktivní procesní legitimace navrhovatelky

[13] Před vlastním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval splněním podmínky aktivní procesní legitimace navrhovatelky. Bez ní totiž nemůže návrh věcně posoudit a je povinen jej odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního.

[14] Podle § 101a odst. 1 věty první soudního řádu správního návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Aby byl aktivně procesně legitimován, musí navrhovatel tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Proto nestačí, tvrdí-li navrhovatel, že je opatření obecné povahy nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho subjektivních práv (viz body 31, 36 a 41 usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009 - 120). Není nutné, aby napadené opatření obecné povahy ukládalo povinnost navrhovateli (nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2431/21 ze dne 19. 7. 2022), navrhovatel však musí „logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS, bod 34; ve vztahu k mimořádným opatřením viz rozsudek NSS č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, bod 34).

[15] Z návrhu vyplývá, že navrhovatelka dovozuje svoji aktivní procesní legitimaci z toho, že čl. I. bod 2 a bod 16 mimořádného opatření omezuje provoz jejího solária.

[16] Jak plyne z výše citovaného a navrhovatelkou napadeného čl. I. bodu 2 písm. b) mimořádného opatření, vytyčil v něm odpůrce zjednodušeně řečeno mimo jiné pravidla pro provoz solárií tím, že stanovil jak povinnosti návštěvníkům pro vstup do solárií (splnění některé z podmínek tzv. bezinfekčnosti a zákaz vstupu v případě klinických příznaků nemoci COVID-19), tak jejich provozovatelům (kontrola splnění podmínek ze strany návštěvníků a jejich vykázaní v případě nesplnění či neprokázání). U čl. I. bodu 2 písm. b) mimořádného opatření ve vztahu k soláriím tak nemá Nejvyšší správní soud, i s ohledem na judikaturu Ústavního soudu (nález sp. zn. IV. ÚS 2431/21 ze dne 19. 7. 2022), pochyb, že navrhovatelce svědčí aktivní procesní legitimace. Ustanovení zakazuje návštěvu solária osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění COVID-19 anebo které nesplňují podmínky bezinfekčnosti. Tento zákaz omezuje možnou klientelu navrhovatelky a má tak dopad do jejího práva na podnikání podle čl. 26 Listiny základních práv a svobod.

[17] Nejvyšší správní soud však již neshledal aktivní procesní legitimaci navrhovatelky k napadení ostatních částí mimořádného opatření. Navrhovatelka k nim neuplatnila vůbec žádnou argumentaci a fakticky je do návrhu zahrnula jen formálně. Čl. I. bodu 2 písm. a) mimořádného opatření stanoví povinnost provozovatele informovat zákazníky o nebezpečí nákazy a zajistit, aby mezi místy, kde jsou zákazníkům poskytovány služby, byla vzdálenost alespoň 1,5 metru. Navrhovatelka sama uvádí, že v soláriích má každý zákazník své vlastní stavebně oddělené prostory, kde mu jsou služby poskytovány. Pravidlem o minimální

vzdálenosti mezi zákazníky tedy není podnikání navrhovatelky nijak negativně dotčeno. Navrhovatelka ani sama v tomto ohledu nijak neargumentovala.

[18] Navrhovatelka neuvedla ani žádnou argumentaci k čl. I bodu 16 mimořádného opatření. Toto ustanovení, na které odkazuje čl. I bod 2 písm. b) mimořádného opatření, pouze definuje, které osoby splňují tzv. podmínku bezinfekčnosti. Navrhovatelka neuvádí jakoukoliv argumentaci, která by zpochybňovala zákonnost tohoto ustanovení.

[19] K ostatním ustanovením mimořádného opatření navrhovatelka dokonce sama připouští, že aktivní procesní legitimaci nedisponuje. Její návrh v tomto ohledu žádnou argumentaci neobsahuje. I zde tedy Nejvyšší správní soud shledal nedostatek aktivní procesní legitimace.

[20] Návrh tedy ve vztahu k ostatním ustanovením, s výjimkou čl. I bodu 2 písm. b) mimořádného opatření, Nejvyšší správní soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

IV. b) Vlastní přezkum návrhu

[21] Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému přezkumu čl. I. bodu 2 písm. b) mimořádného opatření. Přitom byl vázán rozsahem návrhu a uplatněnými důvody (§ 101d odst. 1 soudního řádu správního). Nejprve se zabýval námitkou nedostatečného odůvodnění mimořádného opatření.

[22] Podle § 3 odst. 2 pandemického zákona v odůvodnění mimořádného opatření *se zohlední aktuální analýza epidemiologické situace onemocnění COVID-19 a konkrétní míra rizika spojeného s vymezenými činnostmi, oblastmi či jinými charakteristikami a přiměřenost zásahu do práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob.*

[23] Rozhodovací praxe tohoto soudu se již opakovaně zabývala požadavky na odůvodnění mimořádných opatření odpůrce a významu odůvodnění (srov. např. rozsudek ze dne 14. 4. 2021, č. j. 8 Ao 1/2021 - 133; či ze dne 28. 1. 2022, č. j. 9 Ao 24/2021 - 90). Z judikatury vyplývá, že *jistě není třeba trvat na tom, aby odůvodnění mimořádného opatření vysvětlovalo ve všech detailech i dílčí aspekty přijaté regulace, stejně tak je představitelné, že vysvětlení přijatého řešení může plynout z kontextu dalšího odůvodnění, logiky dané regulace i z její samotné povahy. K tomu, aby se soud mohl věcně zabývat tím (a uzavřít), zda je důvodná námitka diskriminace navrhovatele, je třeba postavit najisto, zda je dáno (a odůvodněno) kritérium, na jehož základě odpůrce odlišuje postavení navrhovatele oproti jiným provozovatelům. Existence takového kritéria a jeho dostatečné odůvodnění ze strany odpůrce (případně doplněného i v řízení před soudem) je pak předpokladem posouzení (ne)srovnatelnosti posuzovaných situací v rámci tzv. diskriminačního testu.*

[24] Nejvyšší správní soud již také zdůraznil, že požadavky na odůvodnění nelze vykládat *ad absurdum*, tedy aby byl vyhotoven seznam všech aktivit, ve kterém odpůrce do detailů rozebere hygienické aspekty i okrajově provozovaných sportů. Nejvyšší správní soud totiž obecně přistupuje k přezkumu mimořádných opatření zdrženlivě, protože jeho úlohou je chránit jednotlivce před excesy veřejné správy, nikoliv opatření dotvářet či hledat optimální řešení (srov. bod 61 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2021, č. j. 8 Ao 15/2021 - 65). Takovým excesem však může být nestrukturované odůvodnění

pokračování

v rozsahu několika vět poukazujících zcela obecně na omezení provozů a aktivit, u kterých zpravidla dochází k větší koncentraci návštěvníků či účastníků (viz tamtéž).

[25] V nyní posuzovaném případě napadené opatření obsahovalo obecné odůvodnění nutnosti přijetí opatření z důvodu pokračující epidemie nemoci COVID-19. Soud legitimnost obecného cíle opatření, kterým je ochrana veřejného zdraví, nijak nezpochybňuje. Nečiní tak nakonec ani navrhovatelka. Účelem bylo zajistit nezbytné podmínky pro zamezení dalšího šíření dané nákazy v České republice a eliminovat riziko zátěže zařízení poskytovatelů zdravotních služeb pacienty s nemocí COVID-19. V dané době byla dominantní varianta viru delta. Ta byla charakterizována vyšší transmisibilitou oproti předchozím variantám viru. Navrhovatelka však namítá, že provoz solárií není nijak epidemiologicky nebezpečný.

[26] V tomto ohledu Nejvyšší správní soud poznamenává, že mimořádné opatření neobsahovalo žádné odůvodnění omezení provozu konkrétně ve vztahu k soláriím pouze na osoby splňující podmínky bezinfekčnosti. Odůvodnění k celému čl. I bodu 2 znělo:

Stanovují se další hygienická pravidla pro provoz a provozování některých činností epidemiologicky závažných, a to provoz holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, solárií, kosmetických, masérských a obdobných regeneračních nebo rekondičních služeb a provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže. Podmínka poskytování služby je dodržování rozestupů více než 1,5 metru mezi jednotlivými místy, která je stanovena s ohledem na stanovenou bezpečnou vzdálenost z pohledu rizika přenosu nákazy v případě, že v jeden čas bude v provozovně poskytována služba více osobám. Zákazníkovi je stanovena povinnost využít těchto služeb pouze v případě, pokud nevykazuje klinické příznaky onemocnění covid-19. Provozovatel musí zajistit, aby služba byla poskytnuta pouze zákazníkovi, který objektivně doloží tzv. bezinfekčnost (negativní výsledek vyšetření na onemocnění covid-19, doklad o očkování nebo prodělání nemoci). Podmínka absence klinických příznaků onemocnění, testování, očkování nebo doložení potvrzení o prodělání laboratorně potvrzeného onemocnění covid-19 je nezbytná pro bezpečný provoz a poskytování služeb v těchto provozovnách, neboť zde dochází k velmi úzkému fyzickému kontaktu mezi poskytovatelem a zákazníkem, přičemž u některých těchto služeb často ani není možné v průběhu samotného poskytování služby v těchto provozovnách používat ochranný prostředek dýchacích cest.

[27] Z právě uvedeného lze pouze dovodit, že odpůrce považoval zde uvedené provozy, včetně solárií, za epidemiologicky závažné, neboť v nich dochází k velmi úzkému fyzickému kontaktu mezi poskytovatelem a zákazníkem. Takové odůvodnění je však ve vztahu k soláriím nedostatečné. Je nutno připomenout, že podle § 3 odst. 1 pandemického zákona mimořádné opatření ministerstvo mohlo nařídit *pouze v nezbytně nutném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu*. V již v citovaném rozsudku ze dne 9. 6. 2021, č.j. 8 Ao 15/2021 - 65, Nejvyšší správní soud uvedl, že při regulaci je třeba, aby byla zohledněna zvláštní povaha samotné aktivity a její rizikovost z epidemického hlediska. V tomto rozsudku konkrétně k omezení provozu wellness center uvedl, že některá wellness centra nebo sauny jsou provozovány i na zcela individuálním základě, kdy jsou pronajímána jen jednotlivcům nebo malým uzavřeným skupinám. Pouze obecné odůvodnění míry rizika z důvodu větší koncentrace návštěvníků soud tedy považoval za nedostatečné.

[28] V nyní posuzovaném případě navrhovatelka zpochybňuje, že by v případě solárií docházelo vůbec k nějakému fyzickému kontaktu mezi zákazníky, natož ke kontaktu velmi úzkému. Co se týče kontaktu mezi zákazníky a poskytovatelem, tak k tomu dochází pouze při placení. V tomto ohledu je provoz solárií specifický a dle Nejvyššího správního soudu jej nelze jednoduše připodobnit k provozu dalších činností uvedených v čl. I bodu 2 mimořádného opatření jako jsou kadeřnictví, manikúra, masérské služby a další, kde skutečně dochází k úzkému kontaktu mezi zaměstnancem a zákazníkem. Při využívání solária je však zákazník v soláriu sám. Bylo tedy na místě, aby odpůrce odůvodnil, proč si provoz solárií vyžaduje stejná omezení jako provoz dalších uvedených služeb.

[29] Odpůrce tedy nijak v odůvodnění mimořádného opatření nevysvětlil, jak úprava ve vztahu k soláriím dosahuje účelu omezení šíření epidemie. Neučinil tak přesvědčivě ani ve svém vyjádření k nyní projednávanému návrhu. Ani zde nerefletoval specifickou povahu poskytování služeb solárií, kde ze své podstaty ke kontaktu mezi lidmi nedochází, nebo dochází zcela minimálně při placení. Odůvodnění čl. I bodu 2 písm. b) bylo tedy ve vztahu k soláriím odůvodněno nedostatečně v rozporu s § 3 odst. 2 pandemického zákona.

[30] Vzhledem k nedostatečnému obsahu odůvodnění napadené části mimořádného opatření se Nejvyšší správní soud nemohl podrobněji zabývat námitkami navrhovatelky o diskriminační povaze omezení a jeho nepřiměřenosti. Odpůrce totiž nevysvětlil, proč je čl. I bod 2 písm. b) mimořádného opatření přiměřené a racionální.

[31] S ohledem na výše uvedené je tedy nutno uzavřít, že část mimořádného opatření, která stanovila povinnost provozovatele solária (navrhovatelky) kontrolovat tzv. bezinfekčnost a zakazovala do solária vstup osob, které podmínky bezinfekčnosti nesplňovali, nebyla dostatečně odůvodněna a jako taková byla v rozporu se zákonem [§ 101b odst. 4 soudního řádu správního ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního].

V. Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že návrh bylo nutno v části odmítnout (výrok II.) jako podaný osobou zjevně neoprávněnou. V části, v níž bylo možné přistoupit k věcnému posouzení, však soud shledal návrh důvodným (výrok I.). Vzhledem ke zrušení mimořádného opatření v průběhu řízení a s ohledem na § 13 odst. 4 pandemického zákona tedy vyslovil, že mimořádné opatření bylo ve vztahu k soláriím v rozporu se zákonem v čl. I. bodu 2 písm. b).

[33] Jde-li o náhradu nákladů řízení, v části, v níž byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 soudního řádu správního). V případě zbývajících částí opatření, k jejímuž přezkumu soud přistoupil, byla navrhovatelka úspěšná. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že má podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náhrada nákladů řízení zahrnuje zaplacený soudní poplatek za návrh ve výši 5 000 Kč, odměnu advokáta a náhradu hotových výdajů. Odměna advokáta zahrnuje tři úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení, sepisu návrhu a sepisu repliky [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Odměna advokáta tak činí 9 300 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4

pokračování

písm. d) advokátního tarifu]. Náhrada hotových výdajů je stanovena paušální částkou ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy činí celkem 900 Kč. Zástupce navrhovatelky je plátce DPH. Odměna a náhrada se pak zvyšují o 21% sazbu DPH, tj. o 2 142 Kč, a v celkovém souhrnu tak činí 12 342 Kč. Náklady řízení navrhovatelky před Nejvyšším správním soudem tak činí celkem 17 342 Kč.

[34] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2023

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu